

DUBBEL-EXPOSITIE REPORTAGE

+ Werk van amateurs en profs hangt door elkaar heen op de Limburg Biënnale: 'Ik protesteer alvast tegen de term'

Ronald Meeus

30-06-2026, 14:31

[▶ Luisteren](#)[Delen](#)

Tijdens de Limburg Biënnale hangt alles door elkaar, zoals hier in Marres in Maastricht. © Harry Heuts

Venray/Maastricht Er zijn kunstbiënnales in Venetië, Berlijn en andere oorden op de wereld. Maar daar zie je niet de wonderlijke link tussen werken van professionele kunstenaars en amateurkunst waar de Limburg Biënnale zich op laat voorstaan. We bezochten de nieuwste editie van de dubbelexpo, in Venray en Maastricht.

Of we de minder gevestigde kunstenaars die samen met hen exposeren wel 'amateurs' moeten noemen? De jury is er nog niet uit. „Ik protesteer alvast tegen de term”, zegt kunstenaar Charl Landvreugd fel. „We moeten mensen die pas beginnen er niet mee gaan stigmatiseren. We zijn hier allemaal samen.”

Collega-kunstenaar Arash Fakhim is milder voor het Franse leenwoord gezien de goedmoedige oorsprong ervan. „Het betekent ‘houden van’, en dat is natuurlijk wel iets moois. Maar misschien is het gewoon wat te beladen geworden.”

Werk dat te zien is op de Limburg Biënnale. © Harry Heuts Photography

We zitten in een stoelenkringetje in de tuin van het Maastrichtse cultuurhuis Marres, pratend over de werken die er hangen, liggen en staan voor de vierde editie van de Limburg Biënnale. Landvreugd en Fakhim behoren tot het tienkoppige jury- en curatorenteam van kunstenaars met enige naam. Die kunstenaars hebben hier ieder een ruimte ingericht. Met hun eigen werk, maar ook met stukken uit de eindselectie van 350 werken die ze, samen met nog eens tien collega's in het noorden van de provincie, uit meer dan 2500 inzendingen hebben gehaald.

De makers van die inzendingen kunnen net als zij geschoold zijn op een academie en al enig museaal succes hebben behaald. Maar evengoed zijn sommige ervan dus die 'amateurs': van enthousiastelingen die hun métier hebben geleerd op een kunstacademie in avondschool tot autodidacten met YouTube-tutorials als gids. Voor veel van hen is deze groepstentoonstelling een stimulans om ook stilaan te worden gezien in de kunstenwereld.

Extra duw

Zoals Cindy van Woudenberg, die sinds ze in 2017 opnieuw met pen en waterverf aan de slag ging (daarvoor was ze jarenlang visueel therapeut) wel al wat werken aan Nederlandse expomuren heeft kunnen hangen. Maar een tentoonstelling als de Limburg Biënnale, die de professionele met de amateurkunsten verbindt, geeft een extra duw. „Sowieso hangt je werk hier een hele tijd op een locatie waar veel mensen passeren”, zegt ze. „Helpen doet dat altijd. Alleen moet je wel zien op te vallen tussen de massa.”

Odapark

Eerder op de dag waren we ook in het Venrayse Odapark. In dat kunstencentrum valt de andere helft van de Limburg Biënnale te bezichtigen. We werden er al begroet door een performance met keramiek van de in Berlijn wonende Nederlandse kunstenaar Puck Verkade, en in haar ruimte binnen cureert ze onder meer de wonderlijke installatie *Featherhead* van haar Zweeds-Nederlandse collega Karin Kytökangas, twee mensachtige figuren met het hoofd van een kraai. Verder bouwden onder meer Maarten Bel, Marloes IJpelaar en Ayla Çekin Satijn er een ruimte met eigen werken en die van anderen.

De KoelStoel van Esther Koeman. © Harry Heuts

„We willen met de Limburg Biënnale laten zien wat heel Limburg op kunstengebied te bieden heeft”, zegt nieuwe Odapark-curator Herman van den Muijsenberg. „En dat kun je niet wanneer je alles uitsluitend vanuit het zuiden stuurt. De samenwerking tussen Odapark en Marres is top, we brengen over onze noord-zuidas de hele breedte van de kunstenwereld. De drempel is laag, iedereen die zich kunstenaar voelt, kan participeren.”

Alles door elkaar

Ook hier in Odapark is er geen zichtbare lijn tussen werken van de juryleden zelf en van de andere kunstenaars. Wie is 'prof', wie 'amateur'? Geen idee, kom het zelf maar ontdekken. Het is een wonderlijke mix tussen jong en oud, gevestigd en beginnend. Ook de juryleden wisten, net als de bezoeker, niet wie er achter de werken zat.

De 350 werken die op beide locaties worden tentoongesteld spreiden zich ook over verschillende materialen en media uit. Vanzelfsprekend heel wat schilderwerken op doek, maar je vindt er evengoed een doodgewone ballpointtekening op een wit A4-tje tussen: aan een muur in haar eigen Venrayse ruimte heeft Agata Siwek zo haar *30.10.2025* hangen, een eenvoudig tafereel van een everzwijn dat door een druk stadsgezicht met auto's doolt.

Het tweeluid Homeland / Rush-tweeluid van de Georgische David Kelber. © Harry Heuts

Er zijn textielwerken in beide exporuimtes, met uitschieters als *The Rummikub Ronin* in Maastricht, een samoeraiharnas dat Lara Warson heeft gebouwd uit steentjes van het bekende gezelschapsspel. Er is keramiek (in Venray viel ons het intrigerend kinderlijke *Replay Memory: Empty Bedroom* van Esmina Merks op).

Meubels (zoals de *KoelStoel* van Esther Koeman in Maastricht: een ligstoel gemaakt van blauwe koelelementen). Tapijten. Videokunst ook: in Venray viel uit die categorie onder meer *You're a Winner Baby but at What Cost (Poised)* van Thlani Hlalo op, een tien minuten durende scherpresentatie over schone schijn. En in Maastricht *Vast* van Nelleke Bosland, een kwartet van schermen waarop hetzelfde lijnenlandschap te zien is.

Thematisch

Ook thematisch loopt alles door elkaar in Venray en Maastricht. Komt volgens jurylid Ilke Paddenburg door de ruime diversiteit in het kunstenlandschap, dat ook natuurlijk zijn echo vond in de samenstelling van de kunst en de makers daarachter. Ze bewijst het zelf met de ruimte in de Marres-gang die ze rond haar eigen fotografische werk *Keanu* inrichtte: aan dezelfde muur hangt bijvoorbeeld het *Homeland / Rush*-tweeluik van de Georgische David Kelber, die zichzelf als *queer artist* benoemt.

„Het begint bij de slimme keuze die de organisatie heeft gemaakt onder de juryleden”, zegt de kunstenaar, acteur, schrijver en regisseur. „De groep is heel divers samengesteld, waardoor die waarden ook doorwerken naar alle kunstenaars die hier exposeren.”

De Limburg Biënnale is nog tot 23 augustus te zien bij Marres in Maastricht en Odapark in Venray.

Lees ook:

[Kunst van cacao en palmvet: Hicham Khalidi uit Maastricht is curator op de Biënnale van Venetië](#)

Venray

Kunstenaars